

mali intervali
nastavak

VEDRAN KARADŽA TABULOV

... Iz teksta MALI INTERVALI

(...) Pravo je zadovoljstvo, (...) (pišući o svom radu i) (...) osvjetljujući ga iz različitih kutova, razvijati vlastito i nadam se još nečije tumačenje, te demistificirati, ali i izdići iznad banalnosti interpretaciju sadržaja bez da mu se zamagli pravo značenje i značaj, koji proizlaze podjednako iz razumijevanja i iz spoznavanja putem osjećaja (...), pa se stoga trudim tek biti istinit dok bilježim i uređujem dojmove, shvaćanja i zaključke mojeg neposrednog i svih ostalih dostupnih mi iskustava, putem kojih se s(p)retno sljubljujem s novim uvidima i namjerama, onom jasnoćom koja i kojom obasjavam moje bivanje u procesu i aktivnost tog procesa u meni (...)

(...) U nedostatku boljega, za mene bi nulti aksiom bio da je sve u jednome i jedno da je u svemu, da se istinska postojanost očituje jedino kroz mijenu, izmjenu postojanja i prestajanja, neprestanih zbivanja i privremenih trajanja u velikom krugu života, i vodim se time da u tom nesagledivom eteru između apsoluta i beznačajnosti, i ja kao i sve što je od mene ispunjavamo svoje neosporno postojanje (...) U tom smislu, lišen sam zabluda da je moj rad nešto konačno, neporecivo, veće od sebe i važnije od života, (...), a s druge strane ne smatram ni da je on tek brojem određen hermetičan korpus zaustavljenih procesa i inertne materije smještenih između početka i kraja izrade, tek stvar, uradak ili produkt, definiran naizgled jasnim pa zato uvriježenim kategorijama i alatima procjene, kao što su vrsta, tehnika, dimenzija, trajanje izrade, cijena itd (...) Najskloniji sam, zato, smatrati ga živućim i evoluirajućim entitetom, vitalnim i neporecivim simbiotskim suputnikom s kojim postojim, mijenjam se i trajem (...)

(...) Drago mi je što se ne smatram stvarateljem već rezonatorom i modulatorom, te ravnopravnim sudionikom mijene i primjene materija, svojstava, mogućnosti i ishoda kojima oni mogu voditi. Utoliko mi je i ponuđena sloboda zabavljati se i razrađivati sve ono čime raspolazem do ugođene, zadovoljavajuće i za početak meni ugodne zgotovljenosti, specifične gustoće i intenziteta prožimajućih komponenti, procesa i osjećanja, koji se imaju ujediniti u baš takvo stanje kakvim se ostvarenje manifestira. Lijepo mi je i udobno u poziciji koja oslobađa uz tek onaj poštenu optimum odgovornosti, zahvalnosti i poštovanja prema svemu potrebnom i podarenom, prema svim onim vitalnim predispozicijama sudjelovanja, od kojih je dar talenta, kao specifičan obol kojim mi doprinosimo toj igri, kvaliteta koja nije samo puko znanje i mogućnost, već sposobnost koja umjetnost života u cjelini dohranjuje i osvježava specifičnim umjetničkim činom i činjenicama.

Moj rad u ovom mediju gotovo se isključivo temelji na estetici i uživanju u oblikovanju nepredviđenih oblika finog balansa. Neopterećen je značenjem, eksplicitnom porukom, trendom, aktualnošću ili problemom; bez predumišljaja je i predrasude, prisile ili imperativa, bez plana kojeg se moram držati. Oslobođen je naslovom, koji, ako i je tu, onda tek da podrži potencijal i širinu tumačenja, i, idealno bi bilo, doživljaja tog rada. Jedino u tom slučaju pojedino ostvarenje prestaje biti tupi i lijepi „piece of art“, nadilazi se, i kroz uzajamnu pažnju oživljava kao istinita stvarnost, koja ne prikazuje niti predstavlja nego naprosto jest, jer je prošla i kroz um i kroz osjećaj, i ostvarila se u inteligenciji i komunikaciji. Riječ u koju udobno stane moj dugogodišnji rad je igra. Potpuna igra bez početka i kraja, igra odavanja počasti i jedna od mogućnosti slavljenja ljepote postojanja, te mogućnosti igranja nje same; čisti larpurlartizam oslobođen brige koji zato nikad nije bio lišen vlastite istinitosti, logike, filozofije i poetike, kroz trenutačno ili naknadno tumačenje, no nikada time i pretpostavljen, uvjetovan ili vođen, jer tada on naprosto to ne bi bio (...) Uvijek sam puštao da se moje ostvarenje razumije i osjeća u skladu s afinitetima onoga tko gleda, da ga, kako tko želi i bez ikakve obaveze, oblači u odijela po svojoj mjeri, prevodi bez stroge upute i to me zadovoljavalo i veselilo, a veseli me i dalje (...)

Ta igra je veliki, neprekinuti zanos, i to onakav koji zauzima značajan dio života, afiniteta, pažnje i svega onog čega se kroz život dotiče, na što se odnosi i od čega se odbija, a treba znati da se takvi zanosi ne događaju slučajno. Srećom, već odavno sam siguran da nagovore te vrste valja slijediti i vrlo se obazirati na njih, pa sam se putem Igre trudio učiti o sebi i razumijevao sve više, uklapajući se i prepoznajući, identificirajući i brišući u širem svijetu kojeg je dar umijeća u umjetnosti samo jedan od smjerova velikog univerzalnog raspona u kojem je sve povezano i savršeno smisleno. Mora se priznati, uistinu golemo područje za izgubiti se, ali isto tako i za pronaći.

Imam sreću da moj rad boravi, zbiva se i okružen je, ali i obilato nahranjen i napojen prirodnim svijetom od kojeg se nisam ogradio, tek ga malo pregradio, posudio na korištenje i propustio ga u interijer koji kao da je oduvijek moj atelier. Dok naokolo stalozeno pulsira mediteranski svijet sa svoja četiri godišnja doba i svom svojom divotom obnove i odumiranja, jasnih izmjena i eterične postojanosti, ja gledam kako i unutra titra, uvija se, odvija i razvija ta velika igra, tu i tada tek primjerena meni, mojim potrebama i mogućnostima. Taj doživljaj i shvaćanje neodoljivo su stvarni i utoliko su i elementarno mjerilo stvarnosti za nekoga koga se to tiče i tko u toj stvarnosti sudjeluje.

U svemu tome, imam još i sreću da je dočarani ambijent moja najveća škola do sada, lišena pedagogije i obrazovanja, a obdarena istinskim autoritetom prirodne mudrosti koja sve zna i posve je jasna, i koja svoju supstancu, kako fizičku tako i svu drugu, kroz učenje, razumijevanje i znanje, djelovanje, procese, principe, materiju, energiju i život, te upute ka jedinstvu svega toga, distribuirala zainteresiranome. Jedna od prvih i najvažnijih lekcija koju sam tu naučio je da sam ja taj zainteresirani i da, možda ne u mjerilu u kojem se to uobičajeno poima, ja mogu i trebam sudjelovati u stvaranju svijeta i stvarnosti, privremene i subjektivne kao što je i svaka druga i ne manje istinite od bilo koje druge (...)

(...) Svaka pojava, pa tako i čovjek i njegovo djelo, sadržava i odražava dvojakost svijeta oko sebe, krajnosti suprotnih predznaka, a koje u suštini određuju opet samo krajnosti naše pažnje i nedostatak iste, te unutar njih siva zona usmjerenosti, ili da budem precizniji, jasne namjere. Očito, olako shvaćajući odnos osobnog i širokog konteksta, i svakako ne odjednom, našao sam se kako i puzim i frcam između svih tih krajnosti, preusmjeren i neusmjeren, namjeravajući, želeći i morajući mnogo (...)

Među nepostojanim orijentirima i uslijed na njih neoštrog fokusa, dao sam se smesti (...) i pomalo zalutao (...) No, srećom (...)

(...) Predzadnja stanja, Oslobođeno naslova, Hedonizam, Cirkulacije i optičari, Izbori zadovoljnih formi, i slični naslovi kojima sam dosad imenovao grupe radova, te prijašnji zapisi i promišljanja o tom radu i životu i sada bi bili vrlo primjenjivi i ne manje istiniti; onaj dio mene koji to i za to živi vitalniji je ne ikada, a sva sila naboja koji podržava takav život stoji mi na raspolaganju. No ovom prigodom u formulu bi bilo nepošteno ne uvrstiti i jedan široki, teže saglediv i vrlo općenit kontekst, onaj sustavnog operativnog života i čudesnih i zbunjujućih trenja perspektiva koje se ne zanemaruje, mogućnosti koje privlače, ali i troše pažnju i štošta drugo, te sa svime isprepletene pomame gluposti na raznim skalama tog istog života, nažalost shvaćenog najčešće tek kao vršenje postojanja i obnašanje dužnosti kroz interaktivni (ili interpasivni, kako po kome), konfliktno nastrojani društveni mehanizam, namjesto nečeg boljeg i potpunijeg, a što me se vrlo tiče i dotiče, i sve to u obimu što buja, a koji, nema nikakve sumnje, generira rasap one vrste i količine usredotočene namjere za koju želim da je bez ostatka rezervirana samo za ono vrijedno o čemu je do sada bilo riječi. Bez ustručavanja ću priznati da se radi toga slast mjeri manjim zalozajima, sreća baš i ne usrećuje, a ljepota i smislenost života, za mene poistovjećena sa svime onim čemu se mimo pragmatičnih uputa građansko globalnog ratia posvećujem, bez imalo patetike, pati. I ma koliko se ja nadao da je taj rasap privremen, prije će biti da nije, a jedini mogući način za nadići to stanje je, u svakom pogledu, povećati pažnju, moći više i htjeti bolje. Pa mi nije preostalo drugo do li upravo to i napraviti, te tako još jednom ukazati sebi povjerenje, potražiti se i dovesti tamo gdje želim biti, na slobodno područje; tamo gdje se uvijek iznova potvrđuje pravilo veće i od teme i domene, da se sve važno i vrijedno iz osobne stvarnosti, ma kakvog predznaka bilo, prožima, proizlazi jedno iz drugoga i, čak i kad tako ne izgleda, uvijek na najbolji način utiče i utječe na nju. Od ostataka nedostatnog vremena, nedorečenih i neshvaćenih sadržaja i neostvarenih formi, uspostavile su se nove činjenice i važne komponente te iste osobne stvarnosti. Ovdje tek na prvi pogled estetske, jer nije se samo materija aktivirala i preoblikovala, već je, u ovom trenutku daleko važnije, možda postalo izvjesno, a ne se pretvorilo u da. Ispunili su se i ostvarili, te se nastavljaju ostvarivati Mali intervali, djelovanja među ostalim djelovanjima, srodnim ili dijametralno suprotnim, sada sasvim svejedno, koja su ujedno međuprostor i međuvrijeme, distanca i odmor, intervali čistog zadovoljstva koji žive i uspostavljaju ritam aritmiji, usklađuju je i uspijevaju u tome; intervali bez kalkulacije, straha, euforije ili neznanja, bez laži ili pretjerivanja, polovičnosti ili egoistične perfekcije.

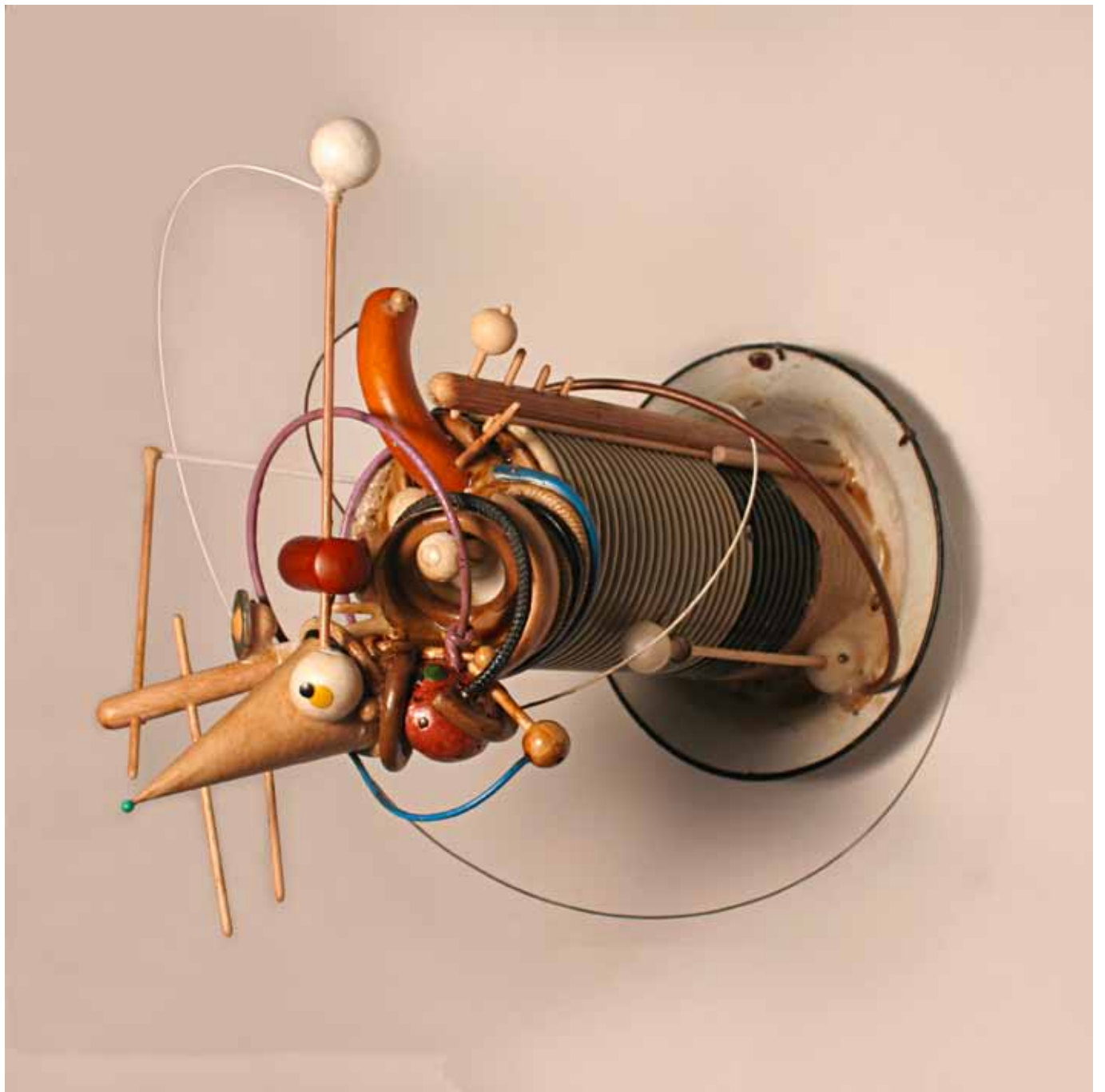
Radovima koji se predstavljaju na ovoj izložbi, ali i onima koji su ostali doma, te će formirati već neku slijedeću, naizgled različitu izložbu pod (za sad) istim naslovom, nisam htio, a nisam ni mogao prikazati ili razlučiti sadržaj o kojem ste čitali. Iako će, stoga, neke možda zavesti velika zavodnica forma, ako budu pažljivije gledali, vjerujem da će barem nazrijeti, a možda i vidjeti da ostvarenja pred njima upravo i neupitno jesu taj sadržaj – njegovo ispunjenje i suština, on sam po sebi.

...

U prilog i kao potvrdu svemu iznesenom s malim no značajnim odmakom želim istaknuti da nakon otprilike godinu dana intenzivne izloženosti i predanosti opisanom stanju i djelovanju, te uvođenjem Malih intervala u vlastiti život i u širi optičaj, a povodom ove, treće izložbe tog suštinski istog djela sačinjenog od ostvarenja različitih stanja pojavnosti, još uvijek ne vidim potrebu predstavljati ih nekakvim ili nečijim drugačijim tekstom do li ovim gore ispisanim, smatrajući naprosto da istinitijih riječi (a što nipošto ne znači i primjerenijih, pametnije upotrebljenih, ljepše složenih, razumljivijih, boljih na bilo koji zamisliv način, pa ako hoćete i «objektivnijih»), ali samo ukoliko bi potekle od nekoga tko bi ih zabilježio potaknut i vođen isključivo jasnim subjektivnim impulsima) koje bi mogao upotrijebiti nema(m).

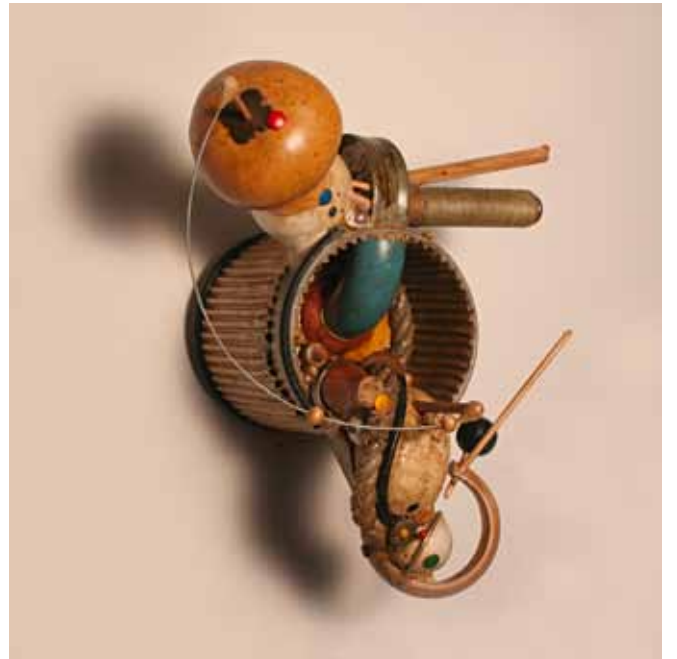
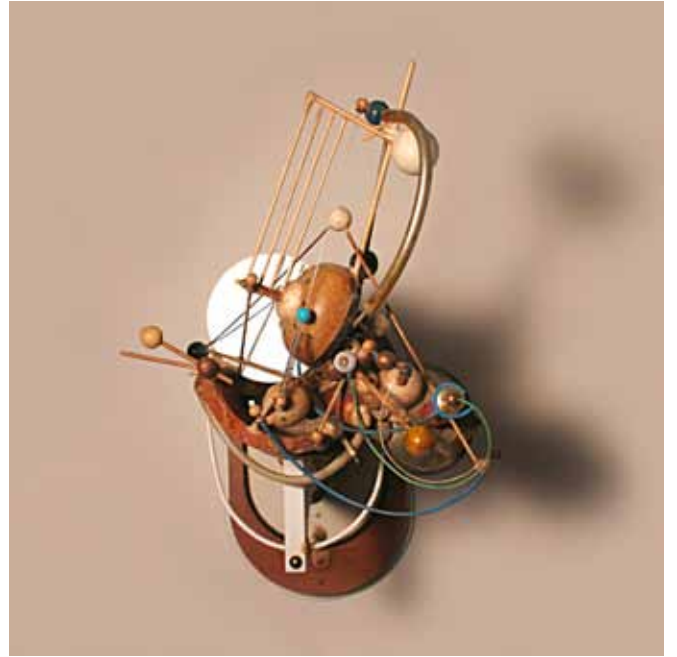
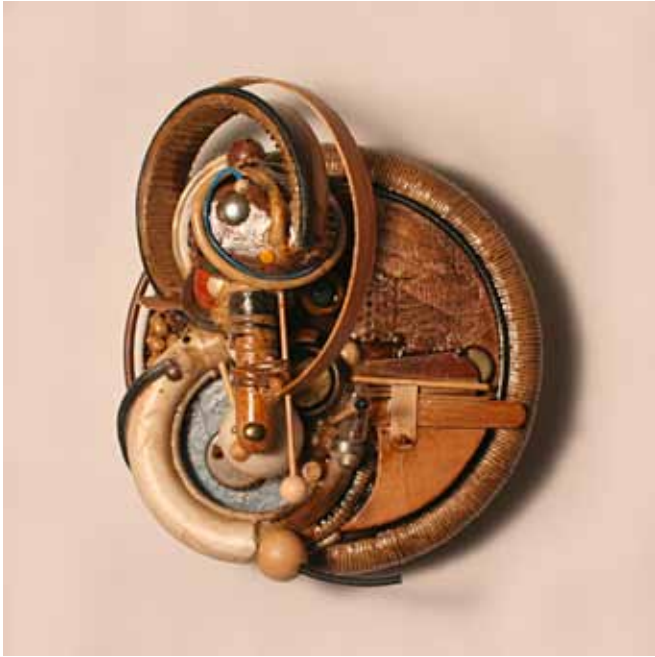
Hvala Vam na pažnji.

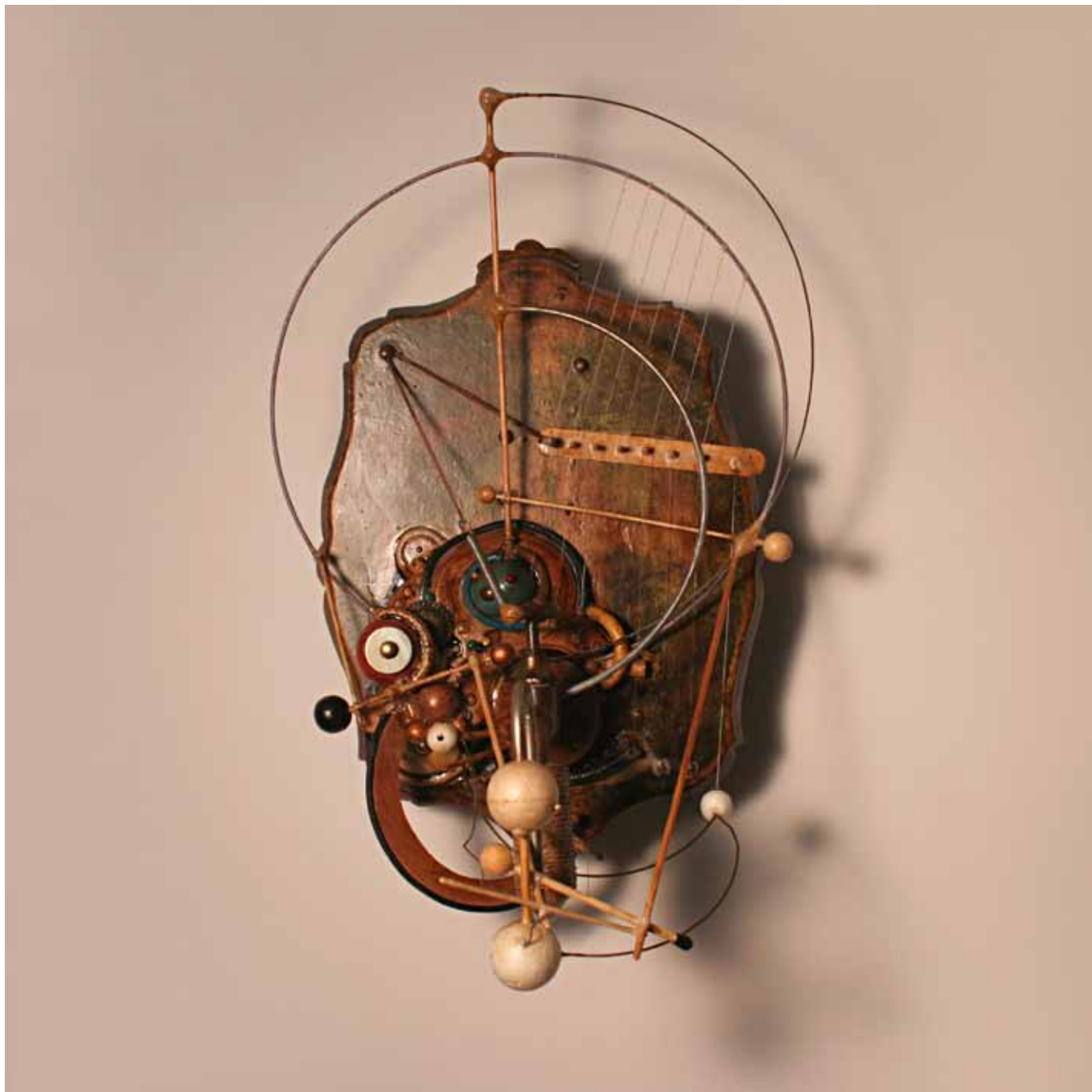
Vedran Karadža Tabulov

BIOGRAFIJA

Kažu da sam iz Splita. Sigurno zato što sam 28. travnja 1977. tu rođen, odrastao, završio male škole i proveo najveći dio života.

Kažu i da sam umjetnik. Mogu se složiti, a i ne moram, ovisno da li u prilog tome govori podatak da sam 2002. diplomirao kao slikar – grafičar i likovni pedagog, na ALU u Širokom Brijegu, činjenica da redovito izlažem likovna ostvarenja i da od tog svog proizvoda živim, članstva u HDLU, HZSU, LIKUM-u, HULULK-u i tako dalje, ili pak što idem svojim putem, razvijam opći talent, upoznajem svijet i sebe kao njegov integralni dio, jer radim na neizvesnom projektu održivog života sa što više sreće, ljubavi i istinskog ostvarivanja vlastitih izbora, jer sam zadovoljan onim što jesam, što mogu i imam, i da mi je, težeći uvijek boljem, tako lakše živjeti i voljeti ono što me preokupira.

Kažu još i da sam otočanin, a to vjerojatno zato što je glavnina toga čime se bavim na relaciji otok Veli Drvenik – Solin – Split, ali i šire, kada me put uputi. U kontekstu te dvije zadnje definicije kažem da se moj dosadašnji životni, estetski i donekle etički i filozofski iskaz može identificirati kroz kreativno djelovanje i igranje igre, preoblikovanje djelova i svojstava materijalnog svijeta i njegovih značenja, gradnjom assemblagea i skulptura, i to isključivo na otoku, a sve simultano, no i pomalo aritmično sa istraživanjem kroz grafičke tehnike dubokog i visokog tiska. Težim ravnoteži i harmoniji, pa apstraktnu bit svojeg zvanja balansiram s konkretnim intervencijama u otočkom ambijentu, koji mami i potiče, gdje obnavljam, revitaliziram, sadim i uzgajam. Godišnja doba tako prožimam sa zbivanjima u atelieru, a moja aktivnost na otoku se udvostručuje. Moj svjetonazor uglavnom se uvijek očitovao kroz ostvarenja koja slave, iskazuju poštovanje i divljenje. U tom smislu, estetika mi je bila najvažnija. To se polako mijenja. Nameću se i druga pitanja. Ali ne prevladavaju.

To što sam ove struke u mojem slučaju fino se podudara s činjenicom da je moj afinitet, posao, poziv, izbor, ujedno i moj život. I uz nešto podnošljivih oscilacija, uvijek bi bivao vraćan u taj svoj život.

Neka tako bude i nadalje.

vedran.karadza.tabulov@gmail.com

gsm: 091 597 1386

SAMOSTALNE IZLOŽBE

2016. Dubrovnik, Galerija FLORA – assemblage
Solin, Teatrin Gradske knjižnice Solin - assemblage
2015. Split, Galerija umjetnina – assemblage
Rijeka, Galerija Juraj Klović - assemblage
Zagreb, Galerija Izidor Kršnjavi – assemblaže
Pula, Galerija MILOTIĆ - assemblage
2014. Šibenik, Galerija Sv. Krševan - assemblage
Povlja, Galerija – assemblage
Podstrana, Galerija hotela Split
Trogir, Muzej grada Trogira – assemblage
2013. Solin, Galerija ZVONIMIR – assemblage
Kastav, Galerija LOKVINA - assemblage
Jelsa, Muzej grada Jelse - assemblage
2012. Grožnjan, Galerija FONTICUS - assemblage
Split, Vila ROSINA - assemblage
Bol na Braču, Galerija DEŠKOVIĆ - assemblage
Kaštel Sućurac, kula TOP (u sklopu Galerije VITTURI) - assemblage
Split, Salon GALIĆ - assemblage
Split, Knjižnica Marka Marulića – grafike za slijepe i slabovidne „Otisci pod prstima“
2010. Zagreb, Galerija ULRICH - assemblage
Split, Galerija EMANUEL VIDOVIĆ - assemblage
2009. Trogir, Muzej grada Trogira - grafika
2008. Zadar, Galerija KULA - assemblage
2007. Split, Salon GALIĆ - assemblage
Solin, Galerija ZVONIMIR - fotografija
Veli Drvenik, polivalentni prostor mjesnog doma - fotografija
2006. Bol na Braču, Dom Kulture – assemblage, grafika
2004. Split, Galerija konzervatorskog odjela - assemblage
Split, Klub kavana AMADEUS pri HNK - grafika
Solin, Galerija ZVONIMIR - grafika
2002. Veli Drvenik, Polivalentni prostor mjesnog doma – grafika

Sudjeluje i na skupnim izložbama, radionicama i kolonijama u zemlji i inozemstvu

Svi radovi ostvareni su tijekom 2016. i 2017. godine, zahvaljujući talentu, volji i usredotočenoj namjeri, u prostoru i vremenu oslobođenom od digresija, a od materijala pronađenih, dobivenih na dar, uzgojenih ili onih koji su dobro razmjene. Iako bi ih se moglo kategorizirati tehničkim terminima assemblagea i skulpture, te su žanrovski najbliži trash artu, predstavljena ostvarenja u stvari su autentični konglomerati svojstava i potencijala materija organskog, anorganskog i sintetičkog porijekla, ostvareni pomoću objektivnih fizičkih i kemijskih zakonitosti, prirodnih principa i primijenjenih znanja, te subjektivnih imaginativnih i estetskih mogućnosti, s ciljem dosezanja zadovoljavajućeg i što cjelovitijeg djela koje u svom manifestiranom obliku odgovara na izazove kompaktnosti, kompatibilnosti te sklada, a u vizualno-taktilnom u različitim omjerima varira i balansira kvalitete skulpturalne, slikarske i crtačko-grafičke prirode.

ZAVIČAJNI MUZEJ BIOGRAD NA MORU 9.-30.6.2017.

Organizator: Zavičajni muzej Biograd i Gradska galerija Biograd GrafArt; **Nakladnik:** Zavičajni muzej Biograd; **Za nakladnika:** Draženko Samardžić;

Tekst: Vedran Karadža Tabulov; **Foto:** Ljubica Kostović Ljube; **Postav izložbe:** Vedran Karadža Tabulov, Ljubica Kostović Ljube;

Grafičko oblikovanja: Neven Marin; **Tisak:** Dalmacijapapir – Split;

Pokrovitelj: Grad Biograd na Moru; **Medijski pokrovitelj:** Radio BnM

ZAVIČAJNI MUZEJ BIOGRAD NA MORU

Obala kralja Petra Krešimira IV, broj 20; 23 210 Biograd na Moru; www.muzej-biograd.com; e-mail: info@muzej-biograd.com; facebook.com/muzejbiograd

